

(๒๒)

คำสั่งศาลรัฐธรรมนูญ

ในพระปรมาภิไธยพระมหากษัตริย์
ศาลรัฐธรรมนูญ

คำสั่งที่ ๖๔/๒๕๖๒

เรื่องพิจารณาที่ ต. ๕๗/๒๕๖๒

วันที่ ๒๗ เดือน พฤศจิกายน พุทธศักราช ๒๕๖๒

ระหว่าง { นายปราโมทย์ บันลือสิทธิ์ ผู้ร้อง
- ผู้ถูกร้อง

เรื่อง นายปราโมทย์ บันลือสิทธิ์ (ผู้ร้อง) ขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓

ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องสรุปได้ว่า นายปราโมทย์ บันลือสิทธิ์ (ผู้ร้อง) กล่าวอ้างว่าพนักงานอัยการเป็นโจทก์ยื่นฟ้องผู้ร้องเป็นจำเลยต่อศาลอาญา เนื่องจากผู้ร้อง ในฐานะประธานกรรมการบริษัท ได้อนุมัติให้นายอึ้ง วายชอย กรรมการผู้จัดการบริษัท ได้รับเงิน ค่าเกษียณอายุตามสิทธิของสัญญา ศาลชั้นต้นพิพากษาว่าจำเลยมีความผิดฐานร่วมกันเป็นกรรมการ ผู้จัดการกระทำผิดต่อหน้าที่โดยทุจริตเป็นเหตุให้เกิดความเสียหายต่อนิติบุคคล เบียดบังเอาทรัพย์สิน เป็นของตนหรือบุคคลที่สามโดยทุจริต ร่วมกันเอาไปเสีย ทำให้เสียหาย ทำลาย ทำให้เสื่อมค่า ทำให้ ไร้ประโยชน์ ซึ่งทรัพย์สินอันนิติบุคคลนั้นดูแล หรือที่อยู่ในความครอบครองของนิติบุคคล การกระทำ เพื่อให้เกิดความเสียหายแก่ผู้อื่นหรือประชาชน ร่วมกันกระทำการหรือไม่กระทำการเพื่อแสวงประโยชน์ที่ มิควรได้โดยชอบด้วยกฎหมายเพื่อตนเองหรือผู้อื่น เป็นกรรมการหรือผู้บริหารบริษัทไม่ปฏิบัติหน้าที่ ด้วยความรับผิดชอบ ระมัดระวัง และซื่อสัตย์สุจริต เป็นเหตุให้บริษัทได้รับความเสียหาย จำคุก

- ๒ -

นายอึ้ง วายชอย เป็นเวลา ๙ ปี และจำคุกผู้ร้องเป็นเวลา ๔ ปี ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๑ มาตรา ๘๘ มาตรา ๘๙/๗ มาตรา ๘๙/๑๐ มาตรา ๘๙/๑๑ (๑) มาตรา ๒๘๑/๒ มาตรา ๓๐๗ มาตรา ๓๐๘ มาตรา ๓๑๑ และมาตรา ๓๑๓ และคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ ผู้ร้องกล่าวอ้างว่าการที่ผู้ร้องในฐานะประธานกรรมการบริษัทได้อนุมัติให้นายอึ้ง วายชอย ได้รับเงินบำเหน็จตอนเกษียณอายุ เป็นสิทธิตามที่รัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ ได้ให้ความคุ้มครองไว้ เนื่องจากรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ วรรคหนึ่ง ได้บัญญัติคุ้มครองศักดิ์ศรีความเป็นมนุษย์ สิทธิ เสรีภาพ และความเสมอภาคของบุคคล และวรรคสอง ได้กำหนดให้ปวงชนชาวไทยได้รับความคุ้มครองตามรัฐธรรมนูญเสมอกัน ส่วนรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๗ วรรคสาม ได้กำหนดให้พึงกำหนดโทษอาญาเฉพาะความผิดร้ายแรงเท่านั้น ดังนั้น การที่พระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๑ มาตรา ๘๘ มาตรา ๘๙/๗ มาตรา ๘๙/๑๐ มาตรา ๘๙/๑๑ (๑) มาตรา ๒๘๑/๒ มาตรา ๓๐๗ มาตรา ๓๐๘ มาตรา ๓๑๑ และมาตรา ๓๑๓ ไม่ได้กำหนดโทษอาญาเฉพาะความผิดร้ายแรง จึงเป็นบทบัญญัติแห่งกฎหมายที่ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๗๗ วรรคสาม บทบัญญัติแห่งกฎหมายดังกล่าวข้างต้น จึงขัดต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ และมาตรา ๗๗ วรรคสาม และตกเป็นโมฆะตามมาตรา ๕

ผู้ร้องได้ยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดิน และผู้ตรวจการแผ่นดินวินิจฉัยให้ยุติเรื่อง เนื่องจากข้อเท็จจริงตามคำร้องเป็นเรื่องที่ผู้ร้องถูกพนักงานอัยการฟ้องร้องดำเนินคดีกับผู้ร้องอันเป็นหน้าที่และอำนาจของพนักงานอัยการในการดำเนินกระบวนการยุติธรรมทางอาญา เมื่อได้กระทำไปภายในกรอบอำนาจที่กฎหมายกำหนด และไม่ปรากฏเหตุอื่นอันจะเป็นการบ่งชี้ว่าเป็นการกระทำละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพของผู้ร้อง กรณีนี้จึงไม่เป็นการกระทำละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้

ผู้ร้องจึงขอให้ศาลรัฐธรรมนูญพิจารณาวินิจฉัยตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ว่าพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๑ มาตรา ๘๘ มาตรา ๘๙/๗ มาตรา ๘๙/๑๐ มาตรา ๘๙/๑๑ (๑) มาตรา ๒๘๑/๒ มาตรา ๓๐๗ มาตรา ๓๐๘ มาตรา ๓๑๑ และมาตรา ๓๑๓ ขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ และมาตรา ๗๗ วรรคสาม

ประเด็นที่ศาลรัฐธรรมนูญต้องพิจารณาเบื้องต้นมีว่า คำร้องของผู้ร้องต้องด้วยรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ที่ศาลรัฐธรรมนูญจะรับไว้พิจารณาวินิจฉัย หรือไม่

รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พุทธศักราช ๒๕๖๐ มาตรา ๒๑๓ บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพที่รัฐธรรมนูญคุ้มครองไว้มีสิทธิยื่นคำร้องต่อศาลรัฐธรรมนูญ เพื่อมีคำวินิจฉัยว่าการกระทำนั้นขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ ทั้งนี้ ตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ” และพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๖ วรรคหนึ่ง บัญญัติว่า “บุคคลซึ่งถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพโดยตรงและได้รับความเดือดร้อนหรือเสียหาย หรืออาจจะเดือดร้อนหรือเสียหายโดยมีอาจหลีกเลี่ยงได้อันเนื่องจากการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้น ย่อมมีสิทธิยื่นคำร้องขอให้ศาลพิจารณาวินิจฉัยคดีตามมาตรา ๗ (๑๑) ได้ โดยจะต้องยื่นคำร้องต่อผู้ตรวจการแผ่นดินเสียก่อน ภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่รู้หรือควรรู้ถึงการถูกละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพดังกล่าว เว้นแต่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ก็ให้ยื่นคำร้องได้ตราบที่การละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพนั้นยังคงมีอยู่ และให้นำความในมาตรา ๔๘ วรรคหนึ่งและวรรคสอง มาใช้บังคับด้วยโดยอนุโลม โดยต้องยื่นคำร้องต่อศาลภายในเก้าสิบวันนับแต่วันที่ได้รับความเห็นของผู้ตรวจการแผ่นดิน หรือวันที่พ้นกำหนดเวลาที่ผู้ตรวจการแผ่นดินไม่ยื่นคำร้องต่อศาลตามมาตรา ๔๘ วรรคสอง” มาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติว่า “ในกรณีที่ศาลเห็นว่าคำร้องตามวรรคหนึ่งไม่เป็นสาระอันควรได้รับการวินิจฉัย ศาลจะไม่รับคำร้องไว้พิจารณาก็ได้ และถ้าศาลเห็นว่า เป็นกรณีต้องห้ามตามมาตรา ๔๗ ให้ศาลสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา” และมาตรา ๔๗ บัญญัติว่า “การใช้สิทธิยื่นคำร้องตามมาตรา ๔๖ ต้องเป็นการกระทำที่เป็นการละเมิดสิทธิหรือเสรีภาพอันเกิดจากการกระทำของหน่วยงานของรัฐ เจ้าหน้าที่ของรัฐ หรือหน่วยงานซึ่งใช้อำนาจรัฐ และต้องมีใช่เป็นกรณีอย่างหนึ่งอย่างใด ดังต่อไปนี้ ... (๔) เรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น หรือเรื่องที่ศาลอื่นมีคำพิพากษาหรือคำสั่งถึงที่สุดแล้ว ...”

พิจารณาแล้วเห็นว่า ข้อเท็จจริงตามคำร้องและเอกสารประกอบคำร้องเป็นกรณีที่ผู้ร้องกล่าวอ้างว่า พนักงานอัยการเป็นโจทก์ยื่นฟ้องผู้ร้องเป็นจำเลยต่อศาลอาญา และศาลได้พิพากษาจำคุก นายอึ้ง วายชอย เป็นเวลา ๙ ปี และจำคุกผู้ร้องเป็นเวลา ๔ ปี ตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ มาตรา ๒๑ มาตรา ๘๘ มาตรา ๘๙/๗ มาตรา ๘๙/๑๐ มาตรา ๘๙/๑๑ (๑) มาตรา ๒๘๑/๒ มาตรา ๓๐๗ มาตรา ๓๐๘ มาตรา ๓๑๑ และมาตรา ๓๑๓ เนื่องจากผู้ร้อง ในฐานะประธานกรรมการบริษัท ได้อนุมัติให้นายอึ้ง วายชอย กรรมการผู้จัดการบริษัทได้รับเงิน

- ๔ -

ค่าเกษียณอายุตามสัญญา และคดีอยู่ระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ ซึ่งผู้ร้องเห็นว่า การที่นายอึ้ง วายชอย ได้รับเงินบำเหน็จตอนเกษียณอายุถือเป็นสิทธิตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ และมาตรา ๗๗ วรรคสาม ที่บัญญัติว่า ให้กำหนดโทษทางอาญาเฉพาะความผิดร้ายแรง การกำหนดโทษอาญาไว้ในบทบัญญัติ แห่งกฎหมายตามพระราชบัญญัติหลักทรัพย์และตลาดหลักทรัพย์ พ.ศ. ๒๕๓๕ ที่กล่าวมาข้างต้น จึงขัดหรือแย้งต่อรัฐธรรมนูญ มาตรา ๔ และมาตรา ๗๗ วรรคสาม นั้น เห็นว่า การยื่นคำร้อง ต่อศาลรัฐธรรมนูญตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ต้องเป็นไปตามหลักเกณฑ์ วิธีการ และเงื่อนไขที่บัญญัติ ไว้ในพระราชบัญญัติประกอบรัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๘ ประกอบมาตรา ๔๗ แม้ผู้ร้องจะได้ยื่นคำร้องเรียนต่อผู้ตรวจการแผ่นดินและผู้ตรวจการแผ่นดินแจ้งผล การพิจารณาให้ยุติเรื่อง ทำให้ผู้ร้องมีสิทธิยื่นคำร้องโดยตรงต่อศาลรัฐธรรมนูญได้ก็ตาม แต่เมื่อข้อเท็จจริง ตามคำร้องปรากฏว่าคดีนี้เป็นเรื่องที่อยู่ในระหว่างการพิจารณาของศาลอุทธรณ์ จึงเป็นกรณีที่อยู่ ในระหว่างการพิจารณาพิพากษาคดีของศาลอื่น อันเป็นกรณีต้องห้ามตามพระราชบัญญัติประกอบ รัฐธรรมนูญว่าด้วยวิธีพิจารณาของศาลรัฐธรรมนูญ พ.ศ. ๒๕๖๑ มาตรา ๔๘ ประกอบมาตรา ๔๗ (๔) ซึ่งมาตรา ๔๖ วรรคสาม บัญญัติให้ศาลรัฐธรรมนูญมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณา ดังนั้น ผู้ร้องจึงไม่อาจ ยื่นคำร้องดังกล่าวตามรัฐธรรมนูญ มาตรา ๒๑๓ ได้

อาศัยเหตุผลดังกล่าวข้างต้น จึงมีคำสั่งไม่รับคำร้องไว้พิจารณาวินิจฉัย

- ๕ -

(คำสั่งที่ ๖๔/๒๕๖๒)

(นายจรัญ ภัคดีธนากุล)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายชัย ชลวร)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายทวีเกียรติ มีนะกนิษฐ)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายนครินทร์ เมฆไตรรัตน์)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายบุญส่ง กุลบุปผา)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายวรวิทย์ กังศศิเทียม)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ

(นายอุดมศักดิ์ นิติมন্ত্রী)
ตุลาการศาลรัฐธรรมนูญ